

Bernhard Baunsgaard: Det radikale parti kan ikke medvirke til at vedtage lovforslaget om udskrivningsprocenten, og vi vil undlade at stemme ved lovforslagets endelige vedtagelse, men jeg vil gerne i den anledning gøre nogle bemærkninger.

Der har fra denne ligesom fra den forrige regerings side været udfoldet stærke bestræbelser for at tvinge kommunerne til at udskrive så store skatter, at kommunernes lånebehov blev væsentligt indskrænket. Jeg mener fortsat, dette er en god og nødvendig foranstaltning. Vi har også været med til at anbefale og stemme for, at sygekasserne blev afskaffet og udgifterne ført over til amterne, og dermed har vi været med til at tvinge amternes skatteudskrivning i vejret. Men meget tyngende udgifter blev i sidste samling vedtaget med et meget spinkelt flertal, og de radikale kunne ikke medvirke på disse områder. Derfor strækker vores ansvar sig ikke til at stemme for den foreslåede udskrivningsprocent.

En bestemt forudsætning fra radikal side har været gennemførelse af besparelser. Jeg skal ligesom tidligere ordførere beklage, at budgetministeren ikke er her, men vil alligevel gøre nogle ganske få bemærkninger om besparelserne.

Budgetministeren har, næsten siden regeringen blev dannet, talt om besparelser. Vi har set meget lidt konkret til dem, og situationen bliver helt grotesk, når vi skal opleve fra økonomi- og budgetministeriet at få det svar i 21 mands udvalget i september, at man end ikke kan garantere, at de besparelser på ca. 1 milliard kr., som man har lagt op til, vil kunne realiseres, hvis inflationen fortsætter. Man kan altså vente, at endog det, man har lagt op til, forsvinder, og så er vi derude, hvor vi er nødt til at sige fra. Nu glædede den socialdemokratiske ordfører sig over, at lovforslaget betød, som han sagde det, ingen stigning i skatterne, men dette er ikke korrekt. Danmark vil i 1973, så vidt jeg kan skønne, sætte verdensrekord i skattestryk. Jeg skal her citere nogle ord fra en artikel i Finanstidende nr. 52 i år. Man har foretaget en sammenligning og siger, at det samlede skattestryk for Danmarks vedkommende nu kommer op på 48 pct., og meget realistisk siger man, at dette skyldes en meget energisk indsats fra dansk side, en

indsats, som 1960erne igennem nok kunne være berettiget, idet vi dengang lå bagefter visse andre lande, som vi udmærket kan sammenligne os med — her peges på Sverige og England — men, siger man, det må betragtes som højst usandsynligt, at de to nærmeste medkonkurrenter til førerpositionen, Sverige og England, vil kunne følge med i det hårde danske fremstød, som er sket siden 1970.

Dette er sandheden om de danske skatter. Derfor er det ikke korrekt, når den socialdemokratiske ordfører mener, at der ikke sker en forøgelse af skattestrykket. Det gør der, for betingelsen fra regeringens side for, at vi kan nøjes med at udskrive 91 pct., var jo bl. a., at vi vedtog en hel del indirekte skatter.

Jeg skal gerne give min tilslutning til dem, der beklager, at vi er nået dertil med de direkte skatter, hvor vi fører så absolut, at man må imødesee, at det er umuligt at tvinge dem højere op. Vi har oplevet gang på gang, at folk gør oprør mod højden af de direkte skatter. Enhver arbejdsgiver ved, at det er svært at overtale folk til at tage ekstrarbejde. De regner ud, hvor lidt der bliver til dem selv, når de har ydet skatten. Og enhver husmor, der har ansat hushjælp, vil genkende situationen, når jeg siger, at det første en sådan medhjælp spørger om, når hun skal ansættes i huset, er: opgives det til skattevæsenet?

Vi kan beklage det, og jeg beklager det, for systemet havde jo visse særdeles gode træk ved sig. Men vi må erkende, at vi er nået dertil, hvor den eneste udvej, vi har tilbage, er at sætte ind med alvorlige besparelser. Hvis regeringen ikke tager opgaven mere alvorligt, end den hidtil har gjort, er det til at forudsige, at vi om et år står i en situation, hvor selv regeringen er nødt til at angribe det, som budgetministeren i går sagde han ville friholde, nemlig det, som kaldes indkomstoverførslen, støtte til de grupper, som vi giver direkte statsstøtte. Her er tale om ungdommen, om alderspensionisterne, invalidepensionisterne og meget andet.

Jeg vil derfor kraftigt henstille til regeringen at gøre mere ud af besparelsesbestræbelserne, så vi undgår at komme i denne helt umulige situation.